

BOGDANIĆ, Krševan, klesar (XV. st.). Klesao je kamen graditelju Onofriju de la Cavi u Dubrovniku i Jurju Dalmatincu za stolnu crkvu u Šibeniku. God. 1436. kleše kamen za zvonik stolne crkve u Korčuli, a između 1442–45. kapitule i stupove s bazama za unutrašnjost crkve. U Korčuli ima radionicu, koja 1446. izrađuje arhit. dijelove za stolnu crkvu. Smatra se da je (s klesarom Andrijom Markovićem) izradio četiri kutna kapitula u unutrašnjosti korčulanske stolne crkve.

LIT.: C. Fisković, Korčulanska katedrala, Zagreb 1939. — *Isti*, Naši graditelji i kipari XV i XVI stoljeća u Dubrovniku, Zagreb 1947, str. 145. N. B. B.

BOGDANIĆ, Martin, zidar (XV. st.). Zidao je 1467. kuću i most uz more Nikoli Albertiju na poluotoku Čiovu, 1478. utvrđenu kuću Antunu i Jerolimu Cambiju na otočiću uz obalu u Kaštel-Kambelovcu, 1480. neke zgrade na otočićima Nebojši i Skradiniku, a 1488. radio je zajedno s drugim zidarima na utvrdama grada Splita.

LIT.: C. Fisković, Umjetnički obrt XV–XVI stoljeća u Splitu, Marulićev zbornik, Split 1950, str. 137–139. N. B. B.

BOGDANIĆ, Peruško, kipar (Stari Grad, Hvar, 24. X. 1949). Završio Akademiju u Zagrebu 1976 (V. Rukljač). U početku radi minimalističke konstrukcije, a potom prelazi na elementarne plastičke znakove glatkih površina (*Prag III*, 1979; *Rub*, 1979). Tijekom 80-ih obogaćuje svoju skulpturu simboličkim sadržajem, a plastičku formu podređuje redukciji, čime osnažuje ekspresivnost djela. Ostvario je skulpture u javnim prostorima u Zagrebu, Kostanjevici, Labinu i Edinburghu. Samostalno je izlagao u Hvaru (1976), Zagrebu (1980, 1981, 1982, 1983, 1987, 1990), Ljubljani (1983), Minneapolisu (1985), Splitu (1987), Dubrovniku (1987), Berlinu (1990), Sreyru (1992), Detroitu (1993). Sudjelovao je u radu kiparskih kolonija u Lokvama, Sisku, Kostanjevici, Labinu i Edinburghu.

LIT.: T. Maroević, Peruško Bogdanić (katalog), Zagreb 1980. — I. Šimat Banov, Peruško Bogdanić, ČIP, 1980, 12. — Z. Maković, Peruško Bogdanić (katalog), Zagreb 1981. — G. Quien, Peruško Bogdanić, ŽU, 1982, 33–34. — S. Špoljarić, Peruško Bogdanić, ČIP, 1987, 4. — D. Grubić, Peruško Bogdanić — klasika osamdesetih, ŽU, 1991, 50. Ž. Ké.

BOGDANOVIĆ, Božidar (Božitko, Boško), graditelj (? – Dubrovnik, 1448). God. 1424. ugovara i dovršava gradnju prostrane gotičke dvorane kapitula dominikanskoga samostana. Sljedeće god. prerađuje iz temelja staru biskupsku palaču. Nakon toga radi uglavnom s *Radinom Bogetićem*; 1426. popravljaju svodove i lukove jednog krila klaustara franjevačkoga samostana; 1435. povjerava im se izrada nekih svodova od opeke u Kneževu dvoru; 1446. zidaju kuću Dragoju Sorkočeviću; 1447. pregrađuju kuću Galeaca Brunjola na Pustijerni; 1448. grade tri svoda u palači Iva F. Sorkočevića. Krajem 1448. preuzima radove na pregradnji Kneževog dvora na Šipanu ali uskoro umire. Na osnovi sačuvanih djela (kapitul dominikanaca) i ugovora u kojima se uvijek spominje kao glavni majstor, treba ga smatrati više graditeljem-poduzetnikom negoli klesarom.

LIT.: C. Fisković, Naši graditelji i kipari XV i XVI stoljeća u Dubrovniku, Zagreb 1947 str. 38, 46, 85–87, 101, 115, 116. — J. Tadić, Grada, I, str. 76. — C. Fisković, Dubrovački i primorski graditelji XIII–XVI stoljeća u Srbiji, Bosni i Hercegovini, Peristil, 1962, str. 37, 38, 41. Iv. Mat.

BOGDANOVIĆ, Franjo, slikar (Komiža, 23. X. 1792 – Milano, ?). God. 1809. radi na liceju u Zadru, a 1810. nastanjen je u Visu. Oko 1830. odlazi u Italiju, gdje mu se izgubio trag. Pripisuje mu se slika *Bezgrešno začecje* u župnoj crkvi Sv. Nikole u Komiži. Pretpostavlja se da je B. autor portreta Vicka Lukšića i Apolonija Zanelle. Neke njegove slike nalaze se u samostanu Sv. Mihovila u Gružu i u Kaštelima.

LIT.: N. Bezić-Božanić, Stanovništvo Komiže, Split 1980.

N. B. B.

BOGDANOVIĆ, Jasna, kiparica (Split, 6. IV. 1948). Diplomirala je na Akademiji u Zagrebu 1975. Postdiplomski studij završila u Majstorskoj radionici I. Sabolića 1977. Usavršavala se u Parizu. Bila likovni pedagog u Zagrebu i Rijeci. Radi figurativnu i apstraktnu skulpturu, obilježenu dinamično artikuliranim volumenima i traženjem izražajnosti u obliku i materijalu. Izvela spomenike *Žena* ispred Doma zdravlja u Rijeci (1979) i *Memorijalni spomenik* u Donjem Jelenju kraj Rijeke (1981). Sudjelovala na skupnim izložbama u Zagrebu, Rijeci i Ravenni.

V. El.

BOGETIĆ, Petar Aleksandar, povjesničar i arheolog (Split, 26. XI. 1718 – 2. V. 1784). Proučavao numizmatiku te arheol. spomenike Splita i Solina. S D. Farlatijem skupljao građu za »Illyricum sacrum«. Umro je u vrijeme kuge, kada je propala i većina njegovih radova.

BIBL.: *Catalogus virorum Illustrum Spalatensium...*, u knjizi: A. Ciccarelli, Opuscoli, Dubrovnik 1811, str. 46–51; *Inscriptiones antiquae ex marmoribus Salonitanis...* (rukopis). D. Kt.

BOGETIĆ, Pribislav, zidar (XV. st.). Nadogradio je u listopadu 1455. zvonik crkve Sv. Jerolima u Slanom, oblikovan u retardiranom gotičko-rene-sansnom slogu.

LIT.: C. Fisković, Naši graditelji i kipari XV i XVI st. u Dubrovniku, Zagreb 1947, str. 93.

BOGETIĆ, Radin (Radoj, Radivoj), klesar i graditelj (XV. st.). God. 1421. kleše prozore i druge arhit. dijelove za dubrovačku palaču Sandalja Hranića, a 1424. raskošni portal s puttima, bifore i gotičke prozore za Luku Brakovića. Najviše surađuje s *Božidarom Bogdanovićem*. God. 1426. njih dvojica popravljaju srušene svodove i lukove jednog krila franjevačkoga klaustara; 1435. grade neke svodove od opeke u Kneževu dvoru; 1446. zidaju na Pustijerni kuću Dragoju Sorkočeviću; 1447. pregrađuju kuću Galeaca Brunjola; 1448. grade tri svoda u palači Iva F. Sorkočevića. Oba su majstora vrsni graditelji svodova (plitki, u sredini ravni, sa strane uvijeni i pridržavani konzolama), koji se ponavljaju u prizemljima dubrovačkih kuća iz XV. i XVI. st.

LIT.: C. Fisković, Naši graditelji i kipari XV i XVI stoljeća u Dubrovniku, Zagreb 1947, str. 38, 54, 58, 87, 103, 114–116. D. Kt.

BOGIŠIĆ, Baltazar, povjesničar prava i kolekcionar (Cavtat, 20. XII. 1834 – Rijeka, 24. IV. 1908). Doktorirao je filozofiju 1862. u Gissenu i pravo 1864. u Beču, gdje je knjižničar Dvorske knjižnice, potom profesor prava u Odessi i crnogorski ministar pravde; od 1899. živi u Parizu. B. je utemeljitelj južnoslav. pravne znanosti, sastavljač crnogorskoga građanskoga zakonika i jedan od najistaknutijih hrv. skupljača umjetnina. Skupio je oko 15 000 knjiga i rukopisa, više od 8000 grafičkih listova, bogatu etnografsku građu i oko 3000 predmeta za numizmatičku zbirku. Njegova zbirka grafika ima kulturnopovijesnu i umjetničku vrijednost; sadrži poglavito građu za ilustriranje slavenske enciklopedije (portrete, vedute predjela i gradova, narodne nošnje, ilustracije pov. događaja) te rijetke primjere grafike naših i stranih umjetnika od XVI. do kraja XIX. st. (N. Bonifacij, Cornelis Cort prema J. Kloviću, M. Kolunić-Rota, A. Medulić, P. Mančun, I. Zsche). God. 1909. otvoren je Bogišićev muzej u njegovoj rodnoj kući, 1920. osn. je zaklada »Bogišićeva biblioteka i muzej«, 1958. Bogišićeve zbirke i knjižnica smješteni su u Knežev dvor u Cavtatu.

BIBL.: *O preuređenju narodnoga Muzeja u Zagrebu*, Zagreb 1866.

LIT.: F. Kulišić, Svečanost otvora Bogišićevog muzeja, Dubrovnik, 1909, 72. — J. Matasović, Bogišićev muzej u Cavtatu, Narodna starina, 1930, 23. — C. Fisković, i Lj. Gašparović, Katalog izložbe Bogišićeve zbirke, Bulletin JAZU, 1959, 3. — R. Gotthard-Skiljan, Grafike Natala Bonifacija, Cornelisa Corta prema J. Kloviću, Martina Kolunića Rote i Andrije Medulića i njihovih kapita (katalog), Zagreb 1985. — N. Bezić-Božanić, Baltazar Bogišić i Frano Bulić, Mogućnosti, 1989, 10–11. V. Fo.

BOGOJEVIĆ, Blaž (Vlad), klesar (XV. st.). God. 1448. isplaćen za pilastre koje je izradio u franjevačkomu samostanu; 1449. surađuje na gradnji kamenoga mosta ispred gradskih vrata Ploča; 1460. obvezao se da će s

P. BOGDANIĆ, *Graditeljjev posljednji dan*. Zagreb, Gliptoteka HAZU

